עבודת ישראל — כי תצא

כי תצא למלחמה על אויביך. הוא הרמז שאמרנו כי עיקר המלחמה נאמר על ר"ה דהוא יומא דדינא וצריך להעריך קרב ומלחמה עם היצ"הר ומארי דדינין: ועיקר המלחמה הוא ע"י התשובה שהאדם משים על לבו לשוב לה' או מיראתו או מאהבתו. ויש לך אדם שהוא שב מגודל הרחמנות והגעגועים המגיעים לו על נשמתו שבקרבו כי היא חלק אלוה ממעל והיתה למעלה חצובה תחת כס"הכ ושעשועי' יום יום וירד' אל עומק הבור הזה לגוף וחומר לעשו' נח"ר ליוצרה כאשר יזכך החומר ויסכים לרצון הנשמה לעשות רצון קונם וחפץ צורם. ועתה ח"ו כאשר הרע האדם על פני האדמה וילך בשרירות לבו אוי וי אשר הרים יד נגד הנשמה הקדושה והכניעה תחת ממשלת החומר המוסרח ונתעב ונאלח על כן מהראוי עכ"פ עודנו האדם חי בכחו ישים אל לבו לשוב להטיב אחריתו וזה הדרך רמזה לנו התורה בכתוב וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה. ופירש"י מדכתיב אשת בסמוך היינו אשת של איש. פי' איש זה הקב"ה. והנשמה נקראת מטרוניתא והיא יפ"ת מקדושתה והיא בשביה. וחשקת בה דהיינו שיכמרו רחמיך עלי' אז ולקחתה לך לאשה שאפשר ע"י תשובה מעומקא דלבא לשוב לקחתה לאשה. אמנם עפ"י התנאים. וגלחה את ראשה. דהיינו ראשית התשובה לעשות לעצמו סייגים לפרוש ממותרות כ"א תאות הגוף ינהיג על צד ההכרח. והמותרות מכונים בשם שערות שצריך לגלחן מאחר שאינן מן הצורך. ועשתה את צפרניה. דהיינו לנוול א"ע ולבזות א"ע מעשיו הרעים. ובכתה אביה ואת אמה ירח ימים. דהיינו כל חודש אלול צריך לבכו' על עונותיו אשר על ידם נפרד מאביו זה הקב"ה ואמו היא כנ"י ואח"כ תבא אלי' וגו' כי אחר התמרמרו' והבכי והפרישות יודע לך מעלת הנשמה. אמנם מדרך העולם לשוב בתשובה עד אחר יו"הכ שהוא יום הדין הגדול אבל אחרי כן בעו"הר כל האדם שב לדרכו הרעה כבראשונה לכן הזהיר הכתוב והי' אם לא חפצת בה. פי' אם תוסף עוד לחטוא ח"ו. ושלחתה לנפשה. אז הנשמה תפרד ממך ולא תבא אליך עוד תחת אשר עניתה. רק יראה האדם כל אשר יקבל עליו לשמור ולעשות יהיה לו חק ברית עולם לעשות רצון השי"ת אמן:

שלח תשלח את האם. איתא במד' רבנן אמרו אם אתה מקיים מצות שלוח הקן אתה זוכה לשלח עבד עברי שנאמר תשלחנו חפשי מעמך. וצריך הבנה השכר הזה מה טיבו. ונראה שנרמז בכאן רמז גדול כי סוד שילוח הקן כבר נרמז בו סודות גדולות ונוראות כנראה בזו"הק ובתיקונים. אמנם אפס קצהו מאחת מהנה נבאר. כי הנהגה הראויה והישרה לבני ישראל הוא שיעבדו את ה' בתורה ובמצות וסור מכל רע והיו קדושים למען יעלו ריח ניחוח בעבודתם ותערב לה' כקרבן וכעולה ויתעורר למעלה הרצון ונדבה להשפיע אליהם כל טוב בדין ומשפט מדה במדה כי כשעושים רצונו של מקום נק' בנים למקום ומדרך האב להשפיע לבנו כל טובה ואין מקטרג ומונע ההשפעה כי מי יפעור פיו לדבר שלא כדין ולהסית לאב שלא ישפיע לבנו יחידו אמנם אם ח"ו אין ישראל עושים

רצונו של מקום מתעורר למעלה מונעים ההשפעות בלשון מדברת גדולות שטנה וקטרוג. וידוע כי גדולים רחמי הש"י על בניו עמו ישראל וחופף עליהם ומלמד זכות עליהם ומתגלה מדת הרחמנות הנק' בשם אם. למשל כשהבן אינו הולך בדרך הישר ואביו רוצה להלקותו מדרך העולם אמו תנחמנו ותאמר לבעלה הניחה לו כי מה נעשה לבננו אשר יצא ממעינו והוא עצמינו ובשרינו והגם שאיננו כראוי עכ"ז נרחם עליו. וכן למעלה מתעוררת מדת הרחמנות משכינת עוזנו להתפלל עבורינו ולבקש רחמים וזה נק' בזוה"ק אמא רביעא על בנין דהיינו שהיא רביעא ומסוככת עליהם למען לא ישלוט עליהם זר וסט"א. והנה זה נרמז במצות שלוח הקן. דהיינו על כ"א מישראל שיעבוד בוראו ית' כראוי. ואז יקח חלק ונחלה ההשפעה בדין ומשפט ולא יצטרך למתנת חנם מדת הרחמנות הנק' בשם אם. וזה שכתוב שלח תשלח את האם דהיינו שתשלח את המדרגה הזאת ולא תצטרך לה רק ואת הבנים תקח לך שתהיה במדרגת בנים למקום: והנה ידוע כי מדרגת הרחמנות ולימוד זכות על ישראל נק' בשם מט"ט הכותב זכיותיהן של ישראל והוא הנק' בחי' עבד כי כשאין עושים רצונו כראוי חלילה אז זיווגא ע"י מט"ט כנודע וישראל נקראים עבדים. אבל כשעושים רצונו נק' בנים וזיווגא ע"י צדיק חי עלמין כנודע מס' תיקוני זוה"ק וס"ק. וזה שאמר המדרש אם אתה מקיים מצות שילוח הקן אתה זוכה לשלח עבד עברי בחי' מט"ט הנ"ל כי לא תצטרך לזה רק תקבל ההשפעות בדין ומשפט כנתינת האב אל בנו כנ"ל: